

[Chr. Christensen.]

de fortsatte skoleuddannelser og uddannelsesrådet for de videregående uddannelser, hvortil de foreslåede seks råds opgaver tænkes henlagt.

Det er jo en kendsgerning, at de råd, der nu skal nedlægges, har kunnet råde undervisningsministeren i uddannelsesspørgsmål på baggrund af den ekspertviden, disse råd sidder inde med på deres ganske specielle uddannelsesområde. Sammensætningen af de råd, hvortil de nedlagte seks råds arbejdsopgaver skal henlægges, lader ane, at repræsentationen fra arbejdsmarkedets organisationer tilsyneladende bliver meget ringe. En nedlæggelse af f. eks. skolerådet for de tekniske skoler og teknikumrådet vil eksempelvis medføre, at direkte repræsentation i de rådgivende råd for dem, der repræsenterer op mod 40.000 virksomheder inden for håndværket og inden for den mindre industri, bortfalder. Det har bl. a. medført den karakteristisk af lovforslaget, som hr. Jens Kristian Hansen var inde på før.

Ministerens ønske om rationalisering kan efter min opfattelse i nogle tilfælde synes rimelig, men da vi står endnu over for at skulle klare EFG-problematikken, hvor netop hele det område her jo griber ind i, var det måske en idé at lade forsøgsrådet for de erhvervsfaglige grunduddannelser fungere videre et stykke tid og så lade de opgaver, som varetages af f. eks. skolerådet for de tekniske skoler og uddannelsesrådet for handels- og kontorfagene, indgå i forsøgsrådets opgaver.

Vi kan ikke medvirke til forslaget gennemførelse, som det ligger her, men såfremt vi kan finde en fornuftig løsning på fordelingen, sådan at de, der skal repræsenteres, også virkelig bliver repræsenteret på saglig måde, vil vi meget gerne være med til at arbejde positivt i udvalget.

Freddy Madsen (DKP):

Det vigtige i det forslag her, som jeg erkender ikke er noget forfærdelig stort og omfattende, er, at man nu foretager denne centralisering inden for undervisningssystemet af de rådgivende organer, som forslaget handler om. Til gengæld for oprettelsen af det centrale uddannelsesråd og de 4 sektorråd skal man nu nedlægge en række af de hidtil eksisterende råd.

Vi kan se noget fornuftigt i at foretage en forenkling af styringen af uddannelsessystemet, og det kan også indebære på nogle områder en vis form for centralisering. Det afgørende for os må være, om de nye organer, man opretter, også — i den udstrækning det er muligt under de givne samfundsforhold — får et demokratisk indhold, og det er ud fra den betragtning, man må tage stilling til det her foreliggende forslag.

Her synes jeg, det er vigtigt at se på to ting, nemlig på den ene side spørgsmålet om, hvordan de råd, som man her arbejder med, er sammensat, og på den anden side de praktiske erfaringer med det arbejde, som de faktisk har udført på nuværende tidspunkt. Med hensyn til det centrale uddannelsesråds sammensætning så er der jo sikret, at det altid vil bevare sin troskab over for ministeren, idet den pågældende minister udpeger halvdelen af rådets medlemmer. Derudover er der en række repræsentanter for organisationer af forskellig art, som indgår deri. Det samme gælder jo for sektorrådernes vedkommende.

I modsætning hertil synes vi, at i en række af de råd, som man nu foreslår nedlagt, har der været større muligheder for en demokratisk indflydelse i kraft af deres sammensætning. Der kan naturligvis peges på, som det jo også er gjort flittigt her i debatten, at for nogle — og det gælder især med hensyn til de uddannelser, der giver direkte erhvervskompetence til det private erhvervsliv — er der rigelig stor indflydelse, efter vores opfattelse, fra arbejdsgiverinteresser. På den anden side findes der også råd, hvor det er lykkedes for læger og studenter at få en rimelig indflydelse igennem disse råd på deres egen uddannelsessituation. På det område, altså med hensyn til sammensætningen, synes vi ikke meget taler til gunst for denne nye ordning.

Med hensyn til erfaringerne har vi jo set, at det, det centrale uddannelsesråd er sat til, først og fremmest er arbejdet med den langsigtede planlægning, mens det stort set er holdt uden for en række af de konkrete problemer. Det drejer sig om folkeskoleloven, om spørgsmålet om uddannelsesstøtten, om adgangsbegrænsning, om forslag til gymnasielov osv. — med det resultat, at det i høj grad er overladt til administrationen at